

PARLAMENT EUROPEJSKI

2014 - 2019

Dokument z posiedzenia

A8-0044/2014

21.11.2014

SPRAWOZDANIE

w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji zgodnie z pkt 13 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami (wniosek EGF/2014/005 FR/GAD z Francji) (COM(2014)0662 – C8-0226/2014 – 2014/2166(BUD))

Komisja Budżetowa

Sprawozdawczyni: Anneli Jäätteenmäki

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
ZAŁĄCZNIK: DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY	8
UZASADNIENIE	10
ZAŁĄCZNIK: PISMO KOMISJI ZATRUDNIENIA I SPRAW SOCJALNYCH	13
ZAŁĄCZNIK: PISMO KOMISJI ROZWOJU REGIONALNEGO	16
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	18

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

**w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji zgodnie z pkt 13 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami (wniosek EGF/2014/005 FR/GAD z Francji)
(COM(2014)0662 – C8-0226/2014 – 2014/2166(BUD))**

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2014)0662 – C8-0226/2014),
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1309/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (2014–2020) i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1927/2006¹ (rozporządzenie w sprawie EFG),
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020², w szczególności jego art. 12,
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami³ (porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r.), w szczególności jego pkt 13,
 - uwzględniając procedurę rozmów trójstronnych przewidzianą w pkt 13 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r.,
 - uwzględniając pismo Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych,
 - uwzględniając pismo Komisji Rozwoju Regionalnego,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A8-0044/2014),
- A. mając na uwadze, że Unia opracowała instrumenty ustawodawcze i budżetowe w celu udzielenia dodatkowego wsparcia pracownikom dotkniętym skutkami poważnych zmian w strukturze światowego handlu lub światowego kryzysu finansowego i gospodarczego oraz z myślą o ułatwieniu im powrotu na rynek pracy,
- B. mając na uwadze, że pomoc finansowa Unii dla zwolnionych pracowników powinna

¹ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 855.

² Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884.

³ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

być dynamiczna i powinno się jej udzielać jak najszybciej i jak najskuteczniej, zgodnie ze wspólną deklaracją Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, przyjętą na posiedzeniu pojednawczym w dniu 17 lipca 2008 r., a także przy należyтым uwzględnieniu porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r. w odniesieniu do przyjęcia decyzji o uruchomieniu Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG),

- C. mając na uwadze, że przyjęcie rozporządzenia w sprawie EFG odzwierciedla porozumienie osiągnięte przez Parlament i Radę co do ponownego wprowadzenia kryterium uruchomienia z powodu kryzysu, zwiększenia wkładu finansowego Unii do 60% łącznych szacunkowych kosztów proponowanych działań, zwiększenia skuteczności rozpatrywania wniosków o uruchomienie EFG przez Komisję oraz przez Parlament i Radę dzięki skróceniu czasu oceny i zatwierdzenia, co do rozszerzenia zakresu kwalifikowalnych działań i beneficjentów poprzez włączenie osób samozatrudnionych i osób młodych oraz co do finansowania środków zachęcających do rozpoczęcia własnej działalności gospodarczej;
 - D. mając na uwadze, że w dniu 6 czerwca 2014 r. władze Francji złożyły wniosek EGF/2014/005 FR/GAD w związku ze zwolnieniem 744 pracowników w przedsiębiorstwie GAD société anonyme simplifiée prowadzącym działalność w sektorze gospodarki sklasyfikowanym w dziale 10 NACE Rev. 2 („Produkcja artykułów spożywczych”),
 - E. mając na uwadze, że złożony wniosek spełnia kryteria kwalifikowalności przewidziane w rozporządzeniu w sprawie EFG,
 - F. mając na uwadze, że władze lokalne regionu Bretanii nie były zaangażowane w organizowanie zindywidualizowanych usług (Cellule de reclassement) dla pracowników dotkniętych zwolnieniami, chociaż są odpowiedzialne za szkolenia zawodowe; mając na uwadze, że przedstawiciele lokalnych związków zawodowych w najważniejszych zakładach, w których dokonano zwolnień, nie brali udziału w negocjacjach w sprawie środków pomocowych;
1. zwraca uwagę, że władze Francji złożyły wniosek na podstawie kryterium interwencji ustanowionego w art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie EFG, zgodnie z którym wymagane jest zwolnienie co najmniej 500 pracowników lub zaprzestanie prowadzenia działalności przez co najmniej tyle osób pracujących na własny rachunek w czteromiesięcznym okresie referencyjnym w przedsiębiorstwie w państwie członkowskim, przy czym liczba ta obejmuje pracowników zwolnionych u dostawców i producentów znajdujących się na niższym szczeblu łańcucha dostaw lub osoby, które zaprzestały prowadzenia własnej działalności gospodarczej we współpracy z takimi dostawcami i producentami;
 2. zgadza się z Komisją, że kryteria interwencji wymienione w art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie EFG zostały spełnione i że w związku z tym Francja ma prawo do wkładu finansowego na mocy tego rozporządzenia;
 3. odnotowuje, że w dniu 6 czerwca 2014 r. władze Francji przedłożyły wniosek o wkład finansowy z EFG, a w dniu 24 października 2014 r. Komisja przedstawiła ocenę tego

wniosku; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja dotrzymała krótkiego terminu wynoszącego 12 tygodni, przewidzianego w rozporządzeniu w sprawie EFG;

4. zwraca uwagę, że władze Francji utrzymują, że GAD – jako przedsiębiorstwo zajmujące się ubojem i przetwórstwem mięsa – zostało poddane presji cenowej spowodowanej dwoma czynnikami – staraniami hodowców, aby zrekompensować wzrost cen paszy, oraz sytuacją konsumentów próbujących poradzić sobie z obniżką dochodów;
5. zgadza się, że ograniczone spożycie wieprzowiny w następstwie wyższych cen i niższej siły nabywczej konsumentów jest związane ze światowym kryzysem finansowym i gospodarczym, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 546/2009¹;
6. jest zdania, że wzrost cen paszy dla świń, którą Unia głównie importuje z innych kontynentów dotkniętych w ostatnim czasie suszą, można przypisać globalizacji;
7. jest zdania, że trudności przedsiębiorstwa były spowodowane w znacznej mierze również innymi czynnikami, takimi jak nieuczciwa konkurencja na rynku wewnętrznym ze strony konkurentów nadużywających zapisów dyrektywy o delegowaniu pracowników² lub brak minimalnego godziwego wynagrodzenia we wszystkich państwach członkowskich;
8. wzywa Komisję, by zapewniła równe warunki na rynku wewnętrznym oraz zgodność z jego prawodawstwem i instrumentami;
9. dochodzi do wniosku, że trudności finansowe przedsiębiorstwa GAD są spowodowane szeregiem czynników, jednak zgadza się, że Francja ma prawo do wsparcia finansowego z EFG;
10. zauważa, że do chwili obecnej złożono jeszcze jeden wniosek o wsparcie z EFG³, który dotyczył sektora produkcji artykułów spożywczych i był również uzasadniany światowym kryzysem gospodarczym i finansowym;
11. zauważa, że zwolnienia te pogorszą sytuację na rynku pracy w Bretanii, ponieważ zatrudnienie w tym regionie jest zależne od sektora rolnego w większym stopniu niż średnio we Francji (11% w Bretanii w porównaniu do 5% średniej we Francji);
12. odnotowuje, że oprócz 744 pracowników zwolnionych w okresie referencyjnym do kwalifikujących się beneficjentów zaliczono także 16 pracowników zwolnionych po czteromiesięcznym okresie referencyjnym, co daje w sumie liczbę 760 osób objętych pomocą z EFG;
13. odnotowuje, że całkowity budżet tego wniosku wynosi 1 530 000 EUR, z czego

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 546/2009 z dnia 18 czerwca 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (Dz.U. L 167 z 29.6.2009, s. 26).

² Dyrektywa 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotycząca delegowania pracowników w ramach świadczenia usług (Dz.U. L 18 z 21.1.1997, s. 1).

³ EGF/2014/001 EL/Nutriart, który dotyczy wyrobów piekarniczych.

30 000 EUR przeznaczony jest na wdrożenie, a wkład finansowy z EFG wynosi 918 000 EUR, co stanowi 60% łącznych kosztów;

14. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że aby szybko zapewnić wsparcie pracownikom, władze Francji postanowiły rozpocząć świadczenie zwalnianym pracownikom zindywidualizowanych usług w dniu 3 stycznia 2014 r., przed zapadnięciem ostatecznej decyzji o przyznaniu wsparcia z EFG na zaproponowany skoordynowany pakiet, a nawet przed złożeniem wniosku o wkład finansowy z EFG;
15. odnotowuje, że władze Francji zaznaczyły, że skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług opracowano po tym, jak w dniu 28 czerwca 2013 r. centralny komitet przedsiębiorstwa GAD został poinformowany, że w przedsiębiorstwie planowana jest redukcja 889 miejsc pracy;
16. ubolewa jednak z powodu niewystarczającego zaangażowania lokalnych władz politycznych i związków zawodowych; proponuje, aby w ramach przyszłego przeglądu rozporządzenia w sprawie EFG w dokumentacji zawierającej wniosek o uruchomienie EFG, przedkładany Komisji przez władze krajowe, uwzględnić formalne konsultacje z lokalnymi władzami politycznymi i związkami zawodowymi; uważa, że konieczna jest lepsza integracja EFG z programami i procesami restrukturyzacji dotyczącymi lokalnej struktury gospodarczej;
17. z zadowoleniem przyjmuje, że pracownicy otrzymują już wsparcie w postaci różnych środków wspierających proces poszukiwania nowej pracy, oraz że do dnia 20 maja 2014 r. 108 z nich zawarło już umowę o pracę na okres dłuższy niż sześć miesięcy, kolejnych 66 – na okres krótszy niż sześć miesięcy, a trzech spośród nich rozpoczęło własną działalność, a niemal wszyscy postanowili zostać w regionie;
18. ubolewa, że zindywidualizowane usługi, które mają być świadczone zwolnionym pracownikom, obejmują tylko jedno działanie, które ma być realizowane przez punkt kompleksowej obsługi (Cellule de reclassement), zarządzany przez dwie agencje kontraktujące; zauważa, że Francja zwraca się o sfinansowanie z EFG jedynie tego punktu kompleksowej obsługi; wyraża zaniepokojenie z powodu niewielkiej wysokości środków przypadającej na jednego pracownika (ok. 1200 EUR); wzywa władze francuskie, aby w planowanym wniosku o uruchomienie EFG w odniesieniu do pozostałych zamykanych zakładów przedsiębiorstwa GAD przedstawiły bardziej ambitny program obejmujący większy zakres środków, jak np. ośrodek przyjęć i pomoc w poszczególnych sprawach, pomoc ekspertów zewnętrznych, warsztaty tematyczne, szkolenia, dodatki szkoleniowe i dotacje na tworzenie przedsiębiorstw;
19. oczekuje, że Komisja i władze francuskie będą ściśle przestrzegały zasady, zgodnie z którą płatności dla agencji będą dokonywane w ratach i na podstawie osiągniętych wyników;
20. jest zdania, że dzięki monitorowaniu działalności agencji za pomocą regularnych sprawozdań pisemnych można zapewnić właściwe wykorzystanie funduszy, tak aby zaproponować uczestnikom indywidualną ścieżkę kariery, wystarczającą liczbę ofert pracy i pomoc przy zakładaniu działalności gospodarczej w ramach punktu kompleksowej obsługi;

21. przypomina, że fundusze muszą pomóc pracownikom, a nie wspierać agencje;
22. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że agencje kontraktujące otrzymują zapłatę według skali określonej na podstawie osiągniętych przez nie wyników;
23. zauważa, że 17,5% zwolnionych pracowników jest w wieku od 55 do 64 lat; zauważa ponadto, że ta grupa wiekowa jest bardziej zagrożona długotrwałym bezrobociem i wykluczeniem z rynku pracy; uznaje zatem, że pracownicy ci potrzebują specjalnego rodzaju spersonalizowanych usług;
24. wyraża zadowolenie, że w zakresie dostępu do proponowanych działań i ich wdrażania przestrzegane będą zasady równego traktowania i niedyskryminacji;
25. przypomina, że zgodnie z art. 7 rozporządzenia w sprawie EFG przy opracowywaniu skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług należy przewidywać przyszłe perspektywy rynku pracy i potrzebne umiejętności, a także pakiet ten powinien wpisywać się w strategię przechodzenia na zasobooszczędną i zrównoważoną gospodarkę;
26. zauważa, że władze francuskie nie zwróciły się o finansowanie działań przygotowawczych, zarządzania, działań informacyjnych ani reklamy;
27. zatwierdza decyzję załączoną do niniejszej rezolucji;
28. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady niniejszej decyzji i zapewnienia jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
29. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wraz z załącznikiem Radzie i Komisji.

ZAŁĄCZNIK: DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji zgodnie z pkt 13 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami (wniosek EGF/2014/005 FR/GAD z Francji)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1309/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (2014–2020) i uchylecia rozporządzenia (WE) nr 1927/2006¹, w szczególności jego art. 15 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020², w szczególności jego art. 12,

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami³, w szczególności jego pkt 13,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EFG) ustanowiono w celu zapewnienia wsparcia zwolnionym pracownikom i osobom, które zaprzestały prowadzenia działalności na własny rachunek w wyniku istotnych zmian w strukturze światowego handlu spowodowanych globalizacją, w wyniku dalszego trwania światowego kryzysu finansowego i gospodarczego, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 546/2009⁴, lub w wyniku nowego światowego kryzysu finansowego i gospodarczego, oraz w celu udzielenia im pomocy umożliwiającej powrót na rynek pracy.
- (2) Środki EFG nie mogą przekroczyć maksymalnej rocznej kwoty 150 mln EUR (w cenach z 2011 r.), jak określono w art. 12 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013.

¹ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 855.

² Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884.

³ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

⁴ Dz.U. L 167 z 29.6.2009, s. 26.

- (3) W dniu 6 czerwca 2014 r. Francja złożyła wniosek o uruchomienie środków z EFG w związku ze zwolnieniami¹ w GAD société anonyme simplifiée we Francji i uzupełniła go o dodatkowe informacje, jak przewidziano w art. 8 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1309/2013. Wniosek ten spełnia wymogi art. 13 rozporządzenia (UE) nr 1309/2013 dotyczące określania wkładu finansowego z EFG.
- (4) Należy zatem uruchomić środki z EFG w wysokości 918 000 EUR, aby zapewnić wkład finansowy dla wniosku złożonego przez Francję,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W ramach budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2014 uruchamia się środki z Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, aby udostępnić kwotę 918 000 EUR w formie środków na zobowiązania i środków na płatności.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli,

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

¹ W rozumieniu art. 3 lit. a) rozporządzenia w sprawie EFG.

UZASADNIENIE

I. Ramy ogólne

Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji utworzono w celu udzielania dodatkowego wsparcia pracownikom dotkniętym konsekwencjami istotnych zmian w strukturze światowego handlu.

Zgodnie z przepisami art. 12 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1311/2013 ustanawiającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020¹ oraz art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1309/2013² środki funduszu nie mogą przekraczać rocznej kwoty 150 mln EUR (ceny z 2011 r.). Odpowiednie kwoty figurują w budżecie ogólnym Unii Europejskiej jako rezerwa. W odniesieniu do procedury – zgodnie z pkt 13 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami³ – w celu uruchomienia funduszu w przypadku pozytywnej oceny wniosku Komisja przedkłada władzy budżetowej wniosek o uruchomienie funduszu i jednocześnie odpowiedni wniosek o przesunięcie środków. W razie braku porozumienia uruchomiona zostaje procedura rozmów trójstronnych.

II. Wniosek w sprawie przedsiębiorstwa GAD i wniosek Komisji

W dniu 24 października 2014 r. Komisja przyjęła wniosek w sprawie decyzji dotyczącej uruchomienia EFG na rzecz Francji w celu wsparcia powrotu na rynek pracy pracowników zwolnionych z powodu światowego kryzysu finansowego i gospodarczego w przedsiębiorstwie GAD société anonyme simplifiée prowadzącym działalność w sektorze gospodarki sklasyfikowanym w dziale 10 NACE Rev. 2 („Produkcja artykułów spożywczych”).

Jest to siedemnasty wniosek analizowany w ramach budżetu na 2014 r. i dotyczy uruchomienia całkowitej kwoty 918 000 EUR z EFG na rzecz Francji. Dotyczy on w sumie 760 beneficjentów. Wniosek przedstawiono Komisji w dniu 6 czerwca 2014 r. i uzupełniono dodatkowymi informacjami do dnia 4 sierpnia 2014 r. Komisja uznała zgodnie ze wszystkimi właściwymi przepisami rozporządzenia w sprawie EFG, że wniosek spełnia warunki przekazania wkładu finansowego z EFG.

Władze Francji twierdzą, że światowy kryzys gospodarczy i finansowy doprowadził do ograniczenia spożycia wieprzowiny w Europie, co z kolei spowodowało spadek produkcji wieprzowiny i wielkości przerobu w takich ubojniach jak GAD. Konsumpcja wieprzowiny w 2007 r. wynosiła 43 kg rocznie w przeliczeniu na jednego mieszkańca, jednak w 2013 r. spadła ona do poziomu 39 kg. Ten spadek konsumpcji, spowodowany światowym kryzysem finansowym i gospodarczym, dotyczył również innych rodzajów mięsa, ale szczególnie

¹ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884.

² Dz.U. L 347 z 30.12.2013, s. 855.

³ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

mocno odbił się na rynku wieprzowiny, gdyż jej cena rosła szybciej niż cena innych rodzajów mięsa, w szczególności wołowiny.

Pasza dla świń składa się głównie z mieszaniny różnych ziaren – w szczególności kukurydzy, pszenicy, jęczmienia i soi. Znaczną ich część importuje się z krajów spoza UE, takich jak Stany Zjednoczone, Australia i kraje Ameryki Południowej. Regiony te zostały w ostatnich latach dotknięte suszą, co doprowadziło do znacznych podwyżek cen paszy dla świń. W latach 2006–2011 cena tony paszy dla świń wzrosła ze 150 EUR do 250 EUR, w drugiej połowie 2012 r. sięgnęła 300 EUR, a przez cały rok 2013 utrzymywała się we Francji na średnim poziomie 287 EUR. Koszt paszy musi zostać odzyskany w cenie sprzedaży świń rzeźnych i ostatecznie przeniesiony na konsumenta. W okresie, gdy UE wciąż walczyła ze skutkami kryzysu, konsumenci nie chcieli lub nie byli w stanie kupować takich samych ilości wieprzowiny jak wcześniej. GAD, jako przedsiębiorstwo zajmujące się ubojem i przetwórstwem mięsa, zostało poddane presji cenowej spowodowanej dwoma czynnikami – staraniami hodowców, aby zrekompensować wzrost cen paszy, oraz sytuacją konsumentów próbujących poradzić sobie z obniżką dochodów. Ponieważ ta presja cenowa trwała ponad pięć lat, przedsiębiorstwo zaczęło doświadczać poważnych problemów finansowych.

Marża brutto GAD spadła z 123 mln EUR w 2010 r. do 107 mln EUR w latach 2012 i 2013. W 2008 r. przedsiębiorstwo osiągnęło jeszcze zysk w wysokości 16 mln EUR, lecz w 2009 r. działalność zaczęła przynosić straty, które w latach 2012 i 2013 wyniosły ostatecznie po 20 mln EUR. Dochód brutto spadł z 495,1 mln EUR w 2008 r. do 445,8 mln EUR w 2009 r. i sytuacja już się nie poprawiła. W dniu 27 lutego 2013 r. wszczęto wobec przedsiębiorstwa postępowanie upadłościowe, jako że w okresie od 2010 r. do czerwca 2013 r. straty GAD wyniosły 65 mln EUR.

Zindywidualizowane usługi, które mają być świadczone zwolnionym pracownikom, obejmują tylko jedno działanie: udzielanie porad i wskazówek zwolnionym pracownikom przez zespół ekspertów (Cellule de reclassement).

Według Komisji opisane działania stanowią aktywne instrumenty rynku pracy należące do działań kwalifikowalnych określonych w art. 7 rozporządzenia w sprawie EFG. Działania te nie zastępują biernych środków ochrony socjalnej.

Władze francuskie przedstawiły wszelkie niezbędne gwarancje, zgodnie z którymi:

- w zakresie dostępu do proponowanych działań i ich wdrażania przestrzegane będą zasady równego traktowania i niedyskryminacji;
- spełniono określone w przepisach krajowych i unijnych wymogi dotyczące zwolnień grupowych;
- przedsiębiorstwo GAD, które kontynuowało działalność po przeprowadzeniu zwolnień, wywiązało się z zobowiązań prawnych dotyczących zwolnień i odpowiednio zatroszczyło się o swoich pracowników;
- proponowane działania nie otrzymają wsparcia finansowego z innych funduszy ani instrumentów finansowych Unii oraz będzie się zapobiegać wszelkim przypadkom podwójnego finansowania;

- proponowane działania będą komplementarne względem działań finansowanych z funduszy strukturalnych;
- wkład finansowy z EFG będzie zgodny z unijnymi przepisami proceduralnymi i materialnymi w zakresie pomocy państwa.

Francja poinformowała Komisję, że za krajowe finansowanie w formie płatności zaliczkowych lub współfinansowanie odpowiada państwo francuskie, które będzie również finansowało wszelkie dodatkowe działania niewchodzące w zakres wniosku o wsparcie z EFG.

III. Procedura

W celu uruchomienia funduszu Komisja przedłożyła władzy budżetowej wniosek o przesunięcie środków na łączną kwotę 918 000 EUR z rezerwy EFG (40 02 43) do linii budżetowej EFG (04 04 01).

Jest to siedemnasty wniosek o przesunięcie środków w celu uruchomienia funduszu przedłożony władzy budżetowej w 2014 r.

W przypadku braku porozumienia uruchomiona zostaje procedura rozmów trójstronnych przewidziana w art. 15 ust. 4 rozporządzenia w sprawie EFG.

Zgodnie z porozumieniem wewnętrznym w proces powinna zostać włączona Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych w celu zapewnienia konstruktywnego wsparcia i pomocy w ocenie wniosków o wsparcie z EFG.

ZAŁĄCZNIK: PISMO KOMISJI ZATRUDNIENIA I SPRAW SOCJALNYCH

ZP/ch D(2014)53720

Sz.P. Jean Arthuis
Przewodniczący Komisji Budżetowej
ASP 09G205

Przedmiot: Opinia w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji w sprawie EGF/2014/005 FR/GAD (COM(2014)662 final)

Szanowny Panie Przewodniczący!

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (EMPL) oraz jej grupa robocza ds. EFG rozpatrzyły uruchomienie EFG w sprawie wniosku EGF/2014/005 FR/GAD oraz przyjęły poniższą opinię.

Komisja EMPL i grupa robocza ds. EFG opowiadają się za uruchomieniem EFG w związku z przedmiotowym wnioskiem. W tym kontekście komisja EMPL zgłasza kilka uwag, nie podważając jednak decyzji o transferze płatności.

Rozważania komisji EMPL opierają się na następujących przesłankach:

- A) mając na uwadze, że wniosek ten opiera się na art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1309/2013 (rozporządzenie w sprawie EFG) i odnosi się do 760 pracowników przedsiębiorstwa GAD, prowadzącego działalność w sektorze gospodarki sklasyfikowanym w dziale 10 NACE Rev. 2 („Produkcja artykułów spożywczych”) w regionach: Bretania (FR 52) i Pays de la Loire (FR 51), którzy zostali zwolnieni lub których działalność zakończyła się w okresie referencyjnym od 29 listopada 2013 r. do 28 marca 2014 r.;
- B) mając na uwadze, że władze Francji twierdzą, że zwolnienia są związane ze światowym kryzysem gospodarczym i finansowym, który doprowadził do ograniczenia spożycia wieprzowiny w Europie (z 43 kg rocznie w przeliczeniu na jednego mieszkańca w 2007 r. do 39 kg w 2013 r.), co w rezultacie spowodowało spadek produkcji wieprzowiny; mając na uwadze, że w latach 2006–2011 cena tony paszy dla świń wzrosła ze 150 EUR do 250 EUR, w drugiej połowie 2012 r. osiągnęła wartość 300 EUR, a przez cały rok 2013 utrzymywała się we Francji na średnim poziomie 287 EUR, natomiast koszt paszy musiał zostać zrekompensowany ceną sprzedaży świń rzeźnych;
- C) mając na uwadze, że 64,08% pracowników, którzy mają być objęci pomocą, to mężczyźni, a 35,92% to kobiety; mając na uwadze, że większość (81,58%) pracowników jest w wieku od 25 do 54 lat, a 17,5% pracowników ma od 55 do 64 lat;
- D) mając na uwadze, że zwolnienia te mają poważny negatywny wpływ na gospodarkę regionalną w Bretanii, ponieważ zatrudnienie w tym regionie jest zależne od sektora

rolnego w większym stopniu niż średnio we Francji (11% w Bretanii w porównaniu do 5% średniej we Francji).

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych zwraca się zatem do Komisji Budżetowej, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w projekcie rezolucji dotyczącej wniosku Francji następujących wskazówek:

1. zgadza się z Komisją, że kryteria interwencji określone w art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1309/2013 zostały spełnione i że w związku z tym Francja ma prawo do wsparcia finansowego na mocy tego rozporządzenia;
2. z zadowoleniem przyjmuje, że pracownicy otrzymują już wsparcie w postaci różnych środków wspierających proces poszukiwania nowej pracy, oraz że do dnia 20 maja 2014 r. 108 z nich zawarło już umowę o pracę na okres dłuższy niż sześć miesięcy, kolejnych 66 – na okres krótszy niż sześć miesięcy, a trzech spośród nich rozpoczęło własną działalność, a niemal wszyscy postanowili zostać w regionie;
3. zwraca uwagę, że zindywidualizowane usługi, które mają być świadczone zwolnionym pracownikom, obejmują tylko jedno działanie, które ma być realizowane przez punkt kompleksowej obsługi (Cellule de reclassement), zarządzany przez dwie agencje kontraktujące; zauważa, że Francja zwraca się o sfinansowanie z EFG jedynie tego punktu kompleksowej obsługi;
4. oczekuje, że Komisja i władze francuskie będą ściśle przestrzegały zasady, zgodnie z którą płatności dla agencji będą dokonywane w ratach i na podstawie osiągniętych wyników;
5. jest zdania, że dzięki monitorowaniu działalności agencji za pomocą regularnych sprawozdań pisemnych można zapewnić właściwe wykorzystanie funduszu, tak aby zaproponować uczestnikom indywidualną ścieżkę kariery, wystarczającą liczbę ofert pracy i pomoc przy zakładaniu działalności gospodarczej w ramach punktu kompleksowej obsługi;
6. przypomina, że fundusze muszą pomóc pracownikom, a nie wspierać agencje;
7. z zadowoleniem przyjmuje, że agencje kontraktujące otrzymują zapłatę według skali określonej na podstawie osiągniętych przez nie wyników;
8. zauważa, że 17,5% zwolnionych pracowników jest w wieku od 55 do 64 lat; zauważa ponadto, że ta grupa wiekowa jest bardziej zagrożona długotrwałym bezrobociem i wykluczeniem z rynku pracy; uznaje zatem, że pracownicy ci potrzebują specjalnego rodzaju spersonalizowanych usług;
9. przypomina, że zgodnie z art. 7 wspomnianego rozporządzenia przy opracowywaniu skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług należy przewidywać przyszłe perspektywy rynku pracy i potrzebne umiejętności, a także pakiet ten powinien być zgodny z przejściem na zasobooszczędną i zrównoważoną gospodarkę;
10. zauważa, że władze francuskie nie zwróciły się o finansowanie działań przygotowawczych, zarządzania, działań informacyjnych ani reklamy.

Z wyrazami szacunku

Marita ULVSKOG

Pełniąca obowiązki przewodniczącej, pierwsza wiceprzewodnicząca

ZAŁĄCZNIK: PISMO KOMISJI ROZWOJU REGIONALNEGO

Sz.P. Jean ARTHUIS
Przewodniczący Komisji Budżetowej
Parlament Europejski
ASP 09G205
1047 Bruksela

Szanowny Panie Przewodniczący!

Przedmiot: **Uruchomienie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji**

Komisja Rozwoju Regionalnego otrzymała do zaopiniowania trzy odrębne wnioski Komisji Europejskiej dotyczące decyzji w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG). Rozumiem, że Komisja Budżetowa planuje przyjęcie sprawozdań w każdej z tych spraw na jednym z najbliższych posiedzeń.

Zasady dotyczące wkładu z EFG określono w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1309/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającym Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (2014–2020) i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1927/2006, a także w punkcie 13 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami.

- Wniosek **COM(2014)0630** dotyczy przyznania wkładu z EFG w wysokości 1 426 800 EUR na aktywne instrumenty rynku pracy mające na celu powrót na rynek pracy 634 pracowników zwolnionych z przedsiębiorstwa STX Finland Oy w miejscowości Rauma w Finlandii.
- Wniosek **COM(2014)0662** dotyczy przyznania wkładu z EFG w wysokości 918 000 EUR na aktywne instrumenty rynku pracy mające na celu powrót na rynek pracy 760 pracowników zwolnionych z przedsiębiorstwa GAD société anonyme simplifiée we Francji.
- Wniosek **COM(2014)0672** dotyczy przyznania wkładu z EFG w wysokości 1 890 000 EUR na aktywne instrumenty rynku pracy mające na celu powrót na rynek pracy 608 pracowników zwolnionych z przedsiębiorstwa Whirlpool Europe S.r.l. oraz u pięciu dostawców i producentów znajdujących się poniżej w łańcuchu dostaw, we Włoszech.

- Wniosek **COM(2014)0699** dotyczy przyznania wkładu z EFG w wysokości 1 259 610 EUR na aktywne instrumenty rynku pracy mające na celu powrót na rynek pracy 1 079 pracowników zwolnionych z przedsiębiorstwa Fiat Auto Poland i u 21 jego dostawców, w Polsce.
- Wniosek **COM(2014)0701** dotyczy przyznania wkładu z EFG w wysokości 25 937 813 EUR na aktywne instrumenty rynku pracy mające na celu powrót na rynek pracy 5 213 pracowników zwolnionych z przedsiębiorstwa Air France we Francji.
- Wniosek **COM(2014)0702** dotyczy przyznania wkładu z EFG w wysokości 6 444 000 EUR na aktywne instrumenty rynku pracy mające na celu powrót na rynek pracy 600 pracowników zwolnionych z przedsiębiorstwa Odyssefs Fokas S.A. w Grecji.

Koordynatorzy komisji ocenili te wnioski i zwrócili się do mnie z prośbą o wystosowanie do Pana pisma z oświadczeniem, że Komisja Rozwoju Regionalnego nie ma zastrzeżeń w związku z uruchomieniem Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji i przyznaniem wyżej wspomnianych środków zgodnie z propozycją Komisji Europejskiej.

Z wyrazami szacunku

Iskra MIHAYLOVA

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	20.11.2014
Wynik głosowania końcowego	+ : 24 - : 3 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Jean Arthuis, Richard Ashworth, Jean-Paul Denanot, Gérard Deprez, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazabal Rubial, Jens Geier, Heidi Hautala, Monika Hohlmeier, Bernd Kölmel, Zbigniew Kuźmiuk, Vladimír Maňka, Siegfried Mureşan, Victor Negrescu, Liadh Ní Riada, Patricija Šulin, Eleftherios Synadinos, Indrek Tarand, Marco Valli, Monika Vana, Daniele Viotti, Marco Zanni
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Charles Goerens, Anneli Jäätteenmäki, Alfred Sant, Ivan Štefanec, Tomáš Zdechovský